

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 609/2023
20.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Страхиње Маричића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 171/22 од 31.05.2022. године и Кж3 18/22 од 17.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Страхиње Маричића, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 171/22 од 31.05.2022. године и Кж3 18/22 од 17.02.2023. године у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као **НЕДОЗВОЉЕН**.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду 3.К.бр. 112/2021 од 14.09.2021. године, окривљен АА је на основу одредбе члана 423. тачка 2) Законика о кривичном поступку ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 171/22 од 31.05.2022. године, усвојена је жалба јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и пресуда Трећег основног суда у Београду 3.К.бр. 112/2021 од 14.09.2021. године је преиначена тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА огласио кривим да је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и за исто му изрекао условну

осуду, тако што му је утврдио казну затвора од 8 месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од 3 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом оштећени ББ је ради остваривања истакнутог имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак, док је окривљени обавезан да сноси трошкове кривичног поступка и трошкове судског паушала о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду КжЗ 18/22 од 17.02.2023. године усвојена је жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Страхине Маричића и пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 171/22 од 31.05.2022. године је преиначена у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном АА због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 2. у вези става 1. Кривичног законика за које је оглашен кривим ожалбеном пресудом изрекао условну осуду, тако што му је за наведено кривично дело утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у време проверавања од 2 године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Страхине Маричића одбијена као неоснована и ожалбена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених осуђујућих пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Страхина Маричић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 171/22 од 31.05.2022. године и КжЗ 18/22 од 17.02.2023. године преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе за извршење кривичног дела које му је стављено на терет или да исте укине и предмет врати на поновно суђење Апелационом суду у Београду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Страхине Маричића је у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП неоснован, док је у преосталом делу недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона коју нумерише као повреду члана 439. тачка 1) ЗКП, али суштински изнетим наводима да окривљени у конкретном случају није могао бити осуђен и за претњу да ће напасти и за учињени напад, указује на погрешну примену материјалног права и повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП. Наиме, по наводима одбране радња извршења овог кривичног дела огледа се или у нападу или у претњи да ће се напасти на службено лице у вршењу службене дужности,

па оглашавањем кривим окривљеног да је претио, а истом приликом и напао службено лице у вршењу службене дужности, односно осудом за обе радње извршења, учињена је повреда кривичног закона.

Овакви наводи браниоца окривљеног изнети у захтеву за заштиту законитости оцењени су као неосновани

Одредбом члана 323. став 1. Кривичног законика (КЗ) прописано је да ко нападне или прети да ће напасти службено лице у вршењу службене дужности, казниће се затвором од три месеца до три године, док је ставом 2. прописано да ако је при извршењу дела из става 1. овог члана службеном лицу нанесена лака телесна повреда или је пређено употребом оружја, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година („Сл. гласник РС“ 72/09).

Из наведене одредбе Кривичног закона произилази да је радња извршења основног облика овог кривичног дела напад или претња нападом на службено лице. Сходно томе дело је довршено онда када је упућена претња да ће се напасти службено лице или када је предузет напад.

У конкретном случају окривљени је оглашен кривим да је „у станици граничне полиције Аеродрома „Никола Тесла“ напао и претио да ће напасти службено лице, комуналног полицајца Градске управе Града Београда оштећеног ББ у вршењу службене дужности...на тај начин што је најпре оштећеном упутио претњу речима: „Скини униформу да те пребијем, отворићу ти лобању“, након чега је истог ударио шаком стиснутом у песницу у пределу врата, услед чега је оштећени задобио лаку телесну повреду у виду нагњечине у пределу врата, при чему је био урачунљив, био свестан свога дела и хтео његово извршење и био је свестан да је његово дело забрањено...“.

Дакле, из изреке пресуде произилази да је поред радње напада на службено лице описана и радња која је претходила овом догађају, те окривљеном је заправо стављена на терет само радња напада на службено лице, које је том приликом задобило лаку телесну повреду, дакле, ради се о ставу 2. члана 323. у вези става 1. КЗ, док упућене речи претње да ће напасти службено лице представљају претходну радњу коју је суд описао приликом описа радње извршења, па се не може узети да је тиме учињена повреда закона јер су обе радње обухваћене једном квалификацијом кривичног дела, те су супротни наводи браниоца да је на овај начин учињена повреда кривичног закона оцењени као неосновани.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног нумерички означава да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која повреда представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, бранилац ову повреду образлаже наводима да је суд погрешно засновао своју пресуду на исказу два сведока и то оштећеног ББ и његовог колеге, сведока ВВ, иако су њихови искази супротни исказима сведока ГГ и ДД, полицијских службеница, и исказу окривљеног који је сагласан исказима ових полицијских службеница, те указује на противречности исказа испитаних сведока у погледу чињенице да ли су оштећени и сведок ВВ заједно са окривљеним били у ходнику или не, полемише са исказима сведока и обављеним вештачењем вештака Милоша Јанчића, који по наводима одбране не описује довољно

јасно ни механизам, нити услове под којима је повреда могла настати, па на основу своје верзије чињеничног стања извлачи закључак о непостојању кривичног дела, а којим наводима бранилац суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић